

РЕШЕНИЕ

№ 3262

гр. София, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2188** по описа за **2022** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място] срещу решение (без номер) от 15.02.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 16291/2021 г. по описа на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 11 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 22 – 2100063/09.11.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С..

С оспореното НП на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3 000 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка чл. 414, ал. 3 от КТ, за неизпълнение на законово задължение по чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във връзка с чл. 1, ал. 2 от с.з.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е необосновано, неправилно и постановено в противоречие с материалния закон. Според касатора при правилно изяснена фактическа обстановка и обоснован извод, че работодателят [фирма] е осъществил нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ. СРС незаконосъобразно е отменил НП, като неправилно е приел, че нарушението представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който да потвърди наказателното постановление с така определения размер на

административното наказание.

По делото е постъпило становище (17.03.2022 г.) от Й. Р. – К., управител на [фирма], с което излага съображения за неправилност и неоснователност на касационната жалба. Искането до съда е за оставяне в сила решението на СРС.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от юрисконсулт С., която поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба не се представлява.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя и свидетелите М. и Д.. От показанията на свидетелите и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на: 04.10.2021. длъжностни лица при Дирекция „Инспекция по труда” - С. извършили проверка на обект на контрол – Сръбска скара на жар, находящ се на адрес: [населено място], [улица], Женски пазар, сграда № 11, павилион № 2 стопанисван от Д. 21" Е.. При проверката било установено, че М. В. М. е заварена да полага труд в проверявания обект. Последната е попълнила и подписала декларация, в която посочила, че не работи в дружеството – касатор, намира се в инцидентно на обекта, не получава трудово възнаграждение, не ползва болнични и отпуски. До приключване на проверката на 14.10.2021 г. не е представен сключен трудов договор. Резултатите от проверката са били обективирани в протокол за извършена проверка от 14.10.2021 г.

За констатираното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение № 22-2100063/14.10.2021 г. за неизпълнение на законово задължение по чл. 61, ал. 1 от КТ, връчен на управителя на дружеството, който го е подписал без възражение.

В законоустановения тридневен срок не са депозирани писмени възражения.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че при издаването на АУАН и НП не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, но е приел, че нарушението представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, поради което е отменил НП.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на служител на касатора – юрисконсулт П. на 23.02.2022 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 04.03.2022 г. /вх. № 42524/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава

следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Настоящият състав намира крайния извод на СРС за правилен и законосъобразен, поради което решението му следва да се остави в сила, но по други мотиви.

Случаят не може да се определи като „маловажен”, тъй като нарушението е формално, то се смята за извършено със самото осъществяване на изпълнителното деяние. В случая Кодексът на труда в разпоредбата на чл. 415в е предвидил специална, спрямо чл. 28 от ЗАНН хипотеза на отговорност за маловажно нарушение: За нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв. Не са маловажни нарушенията на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 от КТ.

Настоящият състав на АССГ счита, че от събраните по делото доказателства, не се доказва по безспорен начин извършеното нарушение. В съдебното производство пред първоинстанционния съд е проведен разпит на актосъставителя, както и на свидетеля М. и Д.. При анализ на свидетелските показания се очертават две групи – контролните органи твърдят, че при проверка на обект на контрол – Сръбска скара на жар, находящ се на адрес: [населено място], [улица], Женски пазар, сграда № 11, павилион № 2 стопанисван от Д. 21" Е. свидетеля М. е била заварена да полага труд, без работодателя да е уредил правоотношенията си с нея като трудови. От друга страна, свидетелските показания на свидетеля М., се установява, че не работи във въпросния обект, а единствено, че е отишла да помогне само да запали скарата, тъй като служителят, който е трябвало да го направи е закъснял за работа. Настоящият съдебен състав кредитира именно показанията на свидетеля М., тъй като на първо място не е налице пряка заинтересованост от изхода на делото, показанията ѝ са логични от правна и житейска гледна точка. Свидетелските показания намират опора и в приложените писмени доказателства – декларация, попълнена от М. М.. Видно от декларацията, липсва елемент на трудовото правоотношение – трудово възнаграждение, работно време, не ползва болнични и отпуски. Фактът, че е посочено работно време от 10 до 12 часа не обуславя задължително наличието на трудово правоотношение и полагане на труд. Нещо повече, отбелязано е, че е дошла „само да покаже как се пали скарата“. Наличието на трудово правоотношение предполага престирването на работната сила регулярно с определено работно време и възнаграждение с постоянен характер, определена длъжност, която се заема със съответните ѝ характеристики, съобразно изискванията на чл. 66 от КТ, както и на чл. 124 от КТ. В конкретния случай видно от събраните доказателства не се установява нито регулярност на престирването на работната сила, нито пък възнаграждение с постоянен характер.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно като краен резултат и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, ХХІІІ-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение (без номер) от 15.02.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 16291/2021 г. по описа на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 11 състав.
Решението е окончателно.